

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200405
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220200405.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: O. Š., E.. XX.XX.XXXX, I. M. XXX, XXX XX D., právne zastúpená Centrom právnej pomoci ustanoveným advokátom: JUDr. Ivan Savčák, so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 2 139,13 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 541,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 541,57 Eur od 26.07.2017 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 44,14 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 28.02.2020 sa Všeobecná úverová banka a. s. (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 2 139,13 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 26.07.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa 16.03.2016 so žalovanou cit. „... zmluvu o pôžičke č. 6229410 / 00184251254 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 2 100,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume po 59,16 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 3 549,60 Eur (60 x 59,16). Avšak keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať jej poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé jej splátky riadne a včas, veriteľ ju listom z 26.05.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote na plnenie a súčasne žalovanú upozornil na možnosť zosplatnenia celej pôžičky. Keďže žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, veriteľ 19.07.2017 pôžičku zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom z 20.07.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, s tým, že pôvodný žalobca v žalobe uviedol cit. „Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 558,43 Eur.“

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017,

v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

4. Keďže žalovaná ani po zosplatnení úveru tento neplatila, pôvodný žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanej domáhal podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovanou neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení všetko celkovo v sume 2 697,56 Eur, ako aj nákladov na vymożenie tejto pohľadávky v sume 0,- Eur, po odpočítaní sumy 558,43 Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaná už splatila, takže pôvodný žalobca sa tak žalobou domáhal zaplatenia sumy 2 139,13 Eur (2 697,56 + 0 - 558,43) spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 26.07.2017, t.j., cit. „...od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“, do zaplatenia, pričom pôvodný žalobca v žalobe tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 250,88 Eur.

5. Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ zo 16.03.2016; „Predžalobná upomienka“ z 26.05.2017 s doručenkou; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 20.07.2017 a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovanej.

6. Podaním doručeným okresnému súdu 09.04.2020 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) žiadalo, aby ho okresný súd pribral do konania na strane žalovanej, avšak na výzvu okresného súdu, aby združenie v súlade s § 95 ods. 1 zákona č. 160/2014 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) predložilo písomný súhlas žalovanej s jeho vstupom do konania na jej strane ako osobitného subjektu alebo aby v zmysle § 291 CSP predložilo splnomocnenie od žalovanej na jej zastupovanie v spotrebiteľskom spore, ktorá výzva bola združeniu doručená 21.12.2020, združenie nereagovalo, preto okresný súd o jeho pribratí do konania nerozhodoval. Navyše v danom prípade bola ochrana práv žalovanej ako spotrebiteľa zabezpečená aj jej právnym zástupcom.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 07.09.2020 pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi ním (Všeobecná úverová banka a. s.) a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., uloženej registri okresného súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z pôvodného žalobcu (postupca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom z 26.08.2020, pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadrila svoj súhlas.

8. Okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 15/2020-84 z 11.09.2020 (právoplatné 03.10.2020, pozn.) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a. s.) a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (ďalej len „žalobca“).

9. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk po viacnásobných pokusoch až 07.12.2020, ktorá sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným okresnému súdu 11.12.2020 s tým, že žiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa, keďže sa obrátila s prosbou o priznanie jej bezplatnej právnej pomoci na Centrum právnej pomoci. Napokon sa žalovaná vyjadrila prostredníctvom

jej Centrom právnej pomoci ustanoveného advokáta, podaním doručeným okresnému súdu 24.02.2021 v ktorom, v prvom rade podotkla, že sporom dotknutá úverová zmluva nebola individuálne dojednaná medzi pôvodným veriteľom a žalovanou, ale jedná sa o vopred naformulovanú zmluvu a žalovaná nemohla ovplyvniť jej obsah s tým, že vzťah ňou založený je vzťahom spotrebiteľským, ktorú skutočnosť v podanej žalobe nespochybnil ani žalobca a napokon to má vyplývať aj zo samotného označenia úverovej zmluvy. Podľa žalovanej tak túto spotrebiteľskú úverovú zmluvu treba posúdiť v intenciách zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby spotrebiteľské úverové zmluvy mali určité zákonné náležitosti a v prípade ich absencie sa úverová zmluva považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. Podľa žalovanej nedostatky úverovej zmluvy zo 16.03.2016 spočívajú v úplnej absencii uvedenia presnej doby trvania zmluvy; v nesprávnom uvedení priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá by mala byť podľa žalovanej vo výške 12,79 % a nie ako je to uvedené v úverovej zmluve 17,18% a nedostatok je aj v neprimerane vysokom úroku z úveru, ktorý vo výške 25,55 % ročne, viac ako dvakrát prevyšuje priemerné úroky z obdobných spotrebiteľských úverov, poskytnutých v danom čase (11,92 %), čo možno mať za porušenie všeobecne rešpektovaných pravidiel morálneho charakteru, teda je to v rozpore s dobrými mravmi, v ktorej spojitosti žalovaná argumentačne podporne poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co/151/2013 z 25.09.2013 a sp. zn. 3 Co 3/2011 z 28.09.2011. Vzhľadom na uvedené, má žalovaná za to, že cit. „... poskytnutý spotrebiteľský úver by mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná by mala uhradiť iba poskytnutú istinu po odrátaní už zrealizovaných úhrad, t. j. 1.212,60 EUR (2.100,00 EUR (istina) - 887,40 EUR (15 splátok po 59,16 EUR)) spolu s úrokom z omeškania (...) vo výške 5,00% ročne od 26.07.2017 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“ a vo zvyšnej časti navrhla žalobu zamietnuť. Prílohou vyjadrenia žalovanej boli: tabuľka o priemerných úrokových sadzbách úverov poskytnutých v eurách domácnostiam (nové obchody) v roku 2016 a „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2015“ v stave k 31.12.2015.

10. V reakcii na vyjadrenie žalovanej žalobca vo svojej replike doručenej okresnému súdu 12.03.2021 uviedol, že podľa jeho názoru úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti a teda ju nepovažuje za bezúročnú a bez poplatkov, úverová zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami vrátane všeobecných obchodných podmienok (VOP) a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Vo vzťahu k žalovanou namietanému nedostatku úverovej zmluvy, spočívajúceho v absencii uvedenia doby trvania úverového vzťahu, žalovaný uviedol, že v úverovej zmluve je zrozumiteľne a určito uvedený dátum splatnosti úveru a to dňom 20.03.2021, čo je s poukazom na vyhlášku Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne podľa jej prílohy v časti vysvetliviek 2C, podľa ktorej cit. „Ak z predchádzajúcich údajov o počte a termínoch splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru nie je zrejماً konečná splatnosť ponúkaného úveru, uvádza sa, do akého obdobia musí byť ponúkaný spotrebiteľský úver splatený. Uvádza sa buď konkrétny dátum, alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný“, je tento údaj plne v súlade s právnymi predpismi. S poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co 284/2017 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16 Co 55/2019 má žalovaný za to, že postačuje ak použil v úverovej zmluve objektívne zisiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. K otázke uvádzania v úverovej zmluve dátumov splatnosti jednotlivých splátok, žalovaný poukázal na stanovisko Súdneho dvora EÚ k prejudiciálnej otázke ohľadne výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48, podľa ktorého cit. „... cieľ vyššie uvedeného ustanovenia je splnený, ak podmienky úverovej zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“, takže vzhľadom na to, podľa žalobcu cit. „Za daných okolností sa má článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Ohľadom žalovanou namietanej vysokej úrokovej sadzby úveru, žalobca uviedol, že táto je v súlade so zákonom a dobrými mravmi s tým, že okrem úroku vo výške 25,55 % ročne z istiny úveru poskytnutého žalovanej, nebola žalovaná povinná platiť žiadne iné náklady, z ktorého dôvodu aj RPMN úveru bola identická ako úroková sadzba, t.j. bola len vo výške 25,55 % ročne, ktorá hodnota RPMN neprevyšovala, podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (OZ) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, dvoj násobok priemernej výšky RPMN zverejnenej Ministerstvom financií SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015 vo výške 17,18 %

pre obdobné úvery a preto podľa žalobcu je táto dojednaná odplata primeraná a v súlade so zákonom i dobrými mravmi, z ktorého dôvodu tak neprichádza do úvahy ani aplikácia § 39 OZ (podporne napr. Krajský súd v Košiciach sp. zn. 5 Co 181/2017 z 25.01.2018; Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co 284/2017 z 30.11.2017). Vo vzťahu k overeniu bonity žalovanej žalovaný uviedol, že túto aj napriek vlastnoručne podpísanému prehláseniu žalovanej v úverovej zmluve, že všetky ňou uvádzané údaje sú pravdivé a že ku dňu podpisu úverovej zmluvy jej nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku, si žalobca bonitu žalovanej riadne overil a to aj potvrdením o výške jej mesačného príjmu v sume 650,- Eur; výplatnými páskami za mesiace predchádzajúce uzatvoreniu úverovej zmluvy; preukázaním výšky jej mesačných výdavkov v sume 187,- Eur, ako aj výpisom z účtu žalovanej (všetko predložené v prílohe). Vzhľadom na uvedené tak podľa žalobcu bola zmluvne stanovená výška mesačnej splátky primeranou s tým, že žalobca podotkol, že žalovaná počas jedného roka riadne hradila predpísané splátky, pričom pôvodný veriteľ nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise úverovej zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o nich ani nemohol mať vedomosť a žalobca taktiež poukázal, že žalovaná žiadnym spôsobom ani neinformovala veriteľa o zmene svojich finančných pomerov, ktoré by jej znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru a ani nepodala žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky. Z uvedených dôvodov žalobca trval na podanej žalobe v plnom rozsahu, ako bola podaná.

K replike žalobcu boli pripojené: v texte proklamované doklady o príjmoch a výdavkoch žalovanej; Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov.

11. Žalovaná vo svojej duplike k stanovisku žalobcu, podaním doručeným okresnému súdu 23.03.2021 v podstate iba zotrvala na svojej argumentácii voči žalobe s dôrazom na to, že trvá na potrebe odlišovať pojmy „doba trvania zmluvy“ a „termín konečnej splatnosti úveru“, pretože ich odlišuje aj zákon o spotrebiteľských úveroch a tiež trvá na tvrdení, že odplata dohodnutá v úverovej zmluve prevyšuje zákonom prípustný 2x priemernej RPMN.

12. Okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie na 06.12.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 30.11.2021 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania, pričom súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci aj v ich neprítomnosti; pričom na pojednávaní prítomná právna zástupkyňa žalovanej (žalovaná nebola prítomná, pozn.) uviedla, že mení argumentáciu uvedenú vo svojich písomných vyjadreniach s tým, že má za to, že žalobca poskytol žalovanej úver z právneho dôvodu, ktorý napokon odpadol a to z dôvodu, že v úverovej zmluve dojednaný úrok vo výške 25,55 % prevyšuje takmer o stonásobok priemernú úrokovú sadzbu v rozhodnom čase uzavretia ÚZ, ktorá v tom čase bola 11,92 %. Vzhľadom k tomu, že na základe tohto právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol, žalobca poskytol žalovanej úver 16.03.2016 a keďže žaloba bola podaná 28.02.2020, má za to, že v danom prípade uplynula premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanou žalobcovi s tým, že objektívnu premlčaciu lehotu je treba počítat' od okamihu poskytnutia žalovanej sumy úveru, o ktorú sumu sa žalovaná bezdôvodne obohatila a subjektívnu lehotu je treba počítat' od doby, kedy sa žalobca dozvedel, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila s tým, že nebol konkretizovaný časový okamih, od kedy by sa táto subjektívna lehota mala počítat' (s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 19 Csp 40/2017 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22 Cod 27/2018).

Na dopyt okresného súdu, z akého dôvodu sa vo vyjadrení žalovanej k žalobe uvádza, že na splatenie jej poskytnutého úveru splatila sumu 887,40 Eur, keď zo žaloby a k nej priložených listinných dôkazov vyplýva že zaplatila sumu 558,43 Eur, právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že napokon žalovaná právnenému zástupcovi nepredložila listinné dôkazy, ktorými by preukázala úhradu až sumy 887,40 Eur.

13. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami strán sporu, ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

14. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela so žalovanou 16.03.2016 „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver (pôžičku) v sume 2 100,- Eur, ktorú sumu úveru sa žalovaná zaviazala splácať v 60-tich splátkach po 59,16 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc splatnosťou prvej splátky 20.04.2016, s termínom konečnej splatnosti úveru k 20.03.2021 a dobou trvania zmluvy cit. „...do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré

mala žalovaná za úver zaplatiť predstavovala suma 1 449,60 Eur, takže celkovo za úver (suma úveru + náklady) mala žalovaná zaplatiť sumu 3 549,60 Eur, pri RPMN 25,55 %, priemernej RPMN 17,18 % a ročnej fixnej úrokovej sadzbe 25,55 %.

15. Listom z 26.05.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“ veriteľ upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok úveru s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 289,81 Eur s tým, že cit. „...ak do 05.07.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“ (list bol žalovanej doručený 01.06.2017), k zosplateniu ktorého napokon veriteľ pristúpil a k 19.07.2017 úver zosplatil, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom z 20.07.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanej oznámil, že tak ako ju bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 2 159,41 Eur.

16. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej na jej úverovom účte mal okresný súd za preukázané, že žalovaná urobila na splatenie úveru 9 splátok v sume po 59,16 Eur ($9 \times 59,16 = 532,44$) a po jednej splátke v sumách 5,99 Eur a 20,- Eur, takže celkovo žalovaná týmito splátkami splatila sumu 558,43 Eur ($532,44 + 5,99 + 20$), pričom žiadne ďalšie žalovanou učené platby v konaní neboli preukázané.

17. Podľa Národnou bankou Slovenska zverejnených informácií, bola priemerná úroková sadzba pre bankami novoposkytnuté spotrebiteľské úvery domácnostiam v prvom štvrtroku 2016, pre úvery od 1 do 5 rokov vo výške 9,35 % a podľa Ministerstvom financií SR zverejnených údajov o cit. „... o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2015“ (t.j. veriteľmi a nie bankami, ktorý prehľad nesprávne predložila žalovaná, keďže v danom prípade pôvodný veriteľ nemal status banky, pozn. súdu) bola v 4. štvrtroku 2015 pre spotrebiteľské úvery vo výške od 1 500,- Eur do 6 500,- Eur vrátane, priemerná RPMN vo výške 17,18 % a podľa údajov cit. „... o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2015“ bola pre spotrebiteľský úver s identickými parametrami priemerná RPMN 12,79 %.

18. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

19. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

20. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

22. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť

oboznámíť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

23. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“

24. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

25. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.“

26. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.“

27. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.“

29. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

30. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

31. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“

34. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.“

35. Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Dohľad nad dodržiavaním povinností veriteľa podľa tohto zákona vykonáva Národná banka Slovenska podľa osobitného predpisu, ak odseky 2 až 7 neustanovujú inak.“

36. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom zmluvy o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bol poskytnutý úver (pôžička) za iným

účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopiera postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

37. Na základe preskúmvanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

38. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy regulujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

39. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

40. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení osve, pričom podľa okresného súdu neuvedením doby trvania úverového vzťahu sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky [t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatkový dátum splatnosti a pod., pozn.], pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca, resp. jeho právny predchodca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho, okresný súd podotýka, že od tohto údaja, t.j. od údaja o dobe trvania úverového vzťahu sú pre spotrebiteľa odvoditeľné a objektívne overiteľné aj ďalšie jeho podstatné parametre ako je napr. najvyššia prípustná úroková miera alebo priemerná RPMN, priemerná ročná úroková sadzba a pod., ktoré sadzby závisia od doby trvania úverového vzťahu.

Na tomto mieste je nutné v súvislosti s obrannou argumentáciou žalobcu, podľa ktorého aby bolo dané zadost' zákonu, postačuje ak sú v úverovej zmluve uvedené iba kľúčové parametre z ktorých by spotrebiteľ mohol usúdiť aká je doba trvania úverového vzťahu, okresný súd na doplnenie svojej už uvedenej argumentácie dopĺňa, že uvedený výklad žalobcu nie je relevantným, pretože aj cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala cit. „dobu trvania

zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, t.j. skrz spojku „a“ je zrejmé, že zákonodarca mal na mysli, aby úverová zmluva explicitne obsahovala kumulatívne obidva údaje a to tak dobu trvania úverového vzťahu, ako aj termín konečnej splatnosti úveru a nie aby tieto boli uvedené v alternative.

Okrem toho, podľa okresného súdu údaj o dobe trvania úverovej zmluvy nie je možné stotožňovať s údajom o počte splátok (v danom prípade 60 splátok), ktorými mala žalovaná jej poskytnutý úver žalobcovi splátiť a to v uvedenom kontexte podľa okresného súdu už aj len z dôvodu, že ak by tomu tak bolo (t.j. žeby tieto pojmy bolo možné stotožniť, pozn.), tak zákonodarca by logicky nevyžadoval uvedenie oboch týchto parametrov úveru v úverovej zmluve osve [počet splátok - cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch; doba trvania - cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale uspokojil by sa iba s uvedením jedného z nich. Avšak práve v záujme ochrany spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľsko - dodávateľskom vzťahu, v záujme neponechať spotrebiteľa, aby si sám pracne z dodávateľom uvedených údajov úveru sám vypočítaval jeho iné parametre, zákonodarca vyslovene vyžaduje, aby v úverovej zmluve bola uvedená tak doba trvania úverového vzťahu ako aj počet splátok. V tomto smere podľa okresného súdu sa nejedná len o vec výkladu aplikovanej právnej normy, ale ide o explicitne (jasne a presne) formulovaný zákonný imperatív ohľadne náležitosti úverovej zmluvy, ktorého porušenie je explicitne sankcionované zákonom predvídaným spôsobom a to bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. A ak by aj bol žalobca (dodávateľ) toho názoru, že sa jedná o vec výkladu cit. § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch (okresný súd tento názor nezdieľa, pozn.), tak aj v tomto prípade by platilo, a to opäť v záujme ochrany spotrebiteľa, v spotrebiteľských vzťahoch univerzálne zákonodarcom v cit. § 54 ods. 2 OZ proklamované výkladové pravidlo, podľa ktorého v prípade pochybností o obsahu úverových zmlúv je vždy uprednostnený výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Okresný súd je tiež názoru, že zodpovednosť žalobcu za nerešpektovanie zákonného imperatívu na explicitný obsah úverovej zmluvy, podľa ktorého musí byť v nej uvedený nie len údaj o počte splátok [§ 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale aj údaj o dobe trvania úverového vzťahu [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], by nebolo možné prenášať ani na plecia spotrebiteľa (žalovanej) s odvolávaním sa na jej matematické zručnosti a vyspelosť, pretože žalobca (dodávateľ), ktorý podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov musí mať na zreteli nielen rôznorodosť svojej klientely z hľadiska jej zručnosti a vyspelosti, ale aj okolnosti za ktorých spotrebiteľia o úver žiadajú, potrebujú a chcú, pričom častokrát za týchto okolností aj seba viac vyspelý spotrebiteľ stráca ostražitosť a pozornosť k tomu, aby svojim „zodpovedným“ prístupom mal ešte nahrádzať povinnosti dodávateľa a pracne hľadať, domýšľať si, či vypočítavať si parametre úveru, ktorých umiestnenie v úverovej zmluve, zákonodarca majú už všetko toto na zreteli, už explicitne (obligatórne) zákonne vyžaduje a aj zákonom predvídaným spôsobom sankcionuje.

41. Na tomto mieste okresný súd uvádza, že keďže absencia, čo už i len jednej zákonnej náležitosti v úverovej zmluve v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, odôvodňuje legitímne prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, by už nebolo azda ani potrebným zaoberať sa ďalšími dôvodmi, pre ktoré okresný súd dotknutý úverový vzťah medzi žalobcom a žalovanou za taký vyhodnotil, avšak z dôvodu presvedčivosti svojho odôvodnenia sa okresný súd venoval aj ďalším týmto dôvodom.

42. Okresný súd poukazuje aj na ďalší nedostatok úverovej zmluvy a to, že v úverovej zmluve absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa

hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste priamo v úverovej zmluve sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. k), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i), j) a l) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena k) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vo vzťahu k skutočnosti, že predmetný výpočet RPMN sa nachádza v samostatnom dokumente označenom ako „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, ktorý dokument žalobca dodatočne priložil k svojej replike, okresný súd uvádza, že v danom prípade sa jedná iba o predzmluvný formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý však veriteľa (dodávateľa) nezaväzuje povinnosťou predmetnú náležitosť uviesť aj v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje zákonná dikcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože sa jedná o podstatné obligatónne náležitosti bezprostredne úverovej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí.

43. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva zo 16.03.2016 neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

44. Pokiaľ ide o žalovanou namietanú neúmernú výšku úrokovej sadzby, okresný súd len na margo podotýka, že v úverovej zmluve dohodnutý úrok z úveru vo výške 25,55 % ročne, nemožno považovať za úrok, ktorý by bol v súlade dobrými mravmi a to jednako z dôvodu, že kvôli tomuto úroku, suma o ktorú mala žalovaná jej poskytnutý úver (2 100,- Eur) preplatiť a to sumou 1 449,60 Eur, predstavuje viac ako 50 % navýšenie zo žalovanej poskytnutej sumy istiny úveru (1 050,- Eur) a jednako už aj z dôvodu, že v čase, kedy bol žalovanej úver predchodcom žalobcu poskytnutý, banky poskytovali v obdobných prípadoch úvery priemerne pri úrokovej sadzbe 9,35 %, t.j. v danom prípade dojednaný úrok prevyšuje ten priemerný o takmer trojnásobok, t.j. dojednaný úrok podstatne prevyšuje sadzby úrokov pri úveroch poskytovaných v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy medzi klientmi a bankami. Takéto navýšenie úroku neodôvodňuje ani skutočnosť, že predchodca žalobcu, ktorý žalovanej úver poskytol, bol nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa stáva veriteľom klientov, ktorí nepochodia so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nespĺnenia podmienok jeho poskytnutia. Predchodca žalobcu totižto vystupoval ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, čo predpokladá, že v rámci predmetu tejto svojej činnosti bol znalým právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi ohľadne náležitostí právnych

úkonov a že bude konať s odbornou starostlivosťou a dodržiavať tieto požadované náležitosti právneho úkonu a nebude konať v rozpore s dobrými mravmi (tzv. prezumpcia znalosti práva). V danom prípade v súlade s judikatúrou (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/112/2014 z 18.12.2014) je možné síce konštatovať, že úrok, ktorý by aj prevyšoval jeho priemernú výšku v rozhodnom čase, by síce mohol byť akceptovateľný, ale len za predpokladu, žeby dodávateľ preukázal, z akého dôvodu navrhol úrok v určitej výške a či konkrétne okolnosti prípadu a situácia spotrebiteľa boli takého charakteru (napríklad také rizikové), že vyžadovali stanovenie určitej úrokovej sadzby, avšak pokiaľ v tomto smere nebudú preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce iný záver a teda žalobca žiadne takéto okolnosti netvrdí, možno mať za to, že úver s úrokovou sadzbou v dôsledku ktorej odplata za úver prevyšuje poskytnutú istinu úveru o viac ako 100 % je v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené, okresný súd aj v tomto prípade, keďže žalobca netvrdil, ani nepreukázal v okolnostiach veci potrebu, resp. dôvodnosť stanovenia úrokovej sadzby až 25,55 % ročne, považuje tento úrok za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, t.j. jeho dojednanie v tejto výške je neprijateľnou podmienkou a teda neplatné, preto má okresný súd za to, že v úverovej zmluve absentuje jeho uvedenie tak, ako to požaduje cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 17Co/313/2010 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 úroky vo výške 60 % a ďalšie napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/26/2011; Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/116/2014 a pod.). Úrok z úveru je jedným z podstatných znakov definujúcich úverovú zmluvu a keďže okresný súd má za to, že dojednanie o ňom v danom prípade absentuje, t.j. absentuje dojednanie o podstatnej náležitosti úverovej zmluvy, ktorej časť od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, možno uzavrieť, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovanou je neplatná pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 3 ods. 1 OZ, a aj preto medzi jej účastníkmi nastáva režim bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ, takže aj z tohto dôvodu je namieste, aby si účastníci vrátili navzájom iba poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Na tomto mieste vo vzťahu k námietke žalovanej, že ak by si strany sporu v režime bezdôvodného obohatenia vracali to, čo si na základe neplatnej úverovej zmluvy poskytli, žeby malo dôjsť k premlčaniu tohto nároku, okresný súd uvádza, že s touto námietkou žalovanej sa nestotožňuje a to jednako z dôvodu, že je vecou žalobcu aký nástroj obrany (t.j. akú žalobu) na obranu svojich práv zvolí, pričom v danom prípade žalobca nežaloval o vydanie mu bezdôvodného obohatenia, pretože vzhľadom na jeho argumentáciu ani nemá za to a teda ani „nevedel“, žeby sa žalovaná mala na jeho úkor bezdôvodne obohatiť, keďže úverovú zmluvu považuje žalobca za perfektnú a teda žalobca žaluje o vydanie mu plnenia vniknutého mu z úverovej zmluvy, ktorú považuje za platnú a ktorú žalobu musí okresný súd posúdiť. A jednako, keďže žalobcovi chýba „vedomosť“ o tom, žeby sa žalovaná mala na jeho úkor bezdôvodne obohatiť (preto ani o to nežaluje) a žalovaná okrem púheho tvrdenia, vedomosť žalobcu o tejto skutočnosti nepreukázala ani inými objektívnymi skutočnosťami na základe ktorých by sa objektívne táto vedomosť žalobcu dala usudzovať, absentuje tak aj predpoklad na počítanie subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá sa počíta od vedomosti toho na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu (podľa vyjadrenia žalovanej tak malo dôjsť na úkor žalobcu, pozn.) o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil a tento okamih nadobudnutia tejto vedomosti žalobcom nevedela označiť ani žalovaná. Okrem toho, ak by žalovaná mala sama za to, že ona sama sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu tým, že od neho prijala plnenie z absolútne neplatnej úverovej zmluvy s tým, že žalovaná tvrdí, že o tom vedela už 16.03.2016, t.j. kedy plnenie z úverovej zmluvy prijala, tak potom je namieste otázka, prečo napriek tejto svojej vedomosti žalovaná toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi nevydala a tiež otázka trestnoprávnej zodpovednosti žalovanej, keďže by úmyselne prijala plnenie s vedomím, že toto jej nepatrí.

45. Napokon okresný súd ešte dopĺňa, že vzhľadom k okolnostiam veci považoval za nedôvodnú argumentáciu žalobcu vo veci uvádzania alebo neuvádzania termínov splatnosti jednotlivých splátok úveru v úverovej zmluve, pretože túto otázku ako spornú nevidela ani žalovaná rovnako, ako ani otázku dostatočného zisťovania bonity žalovanej (žalovaná dostatočnosť overenia jej bonity nespochybňovala), preto sa touto argumentáciou okresný súd bližšie nezaoberal a na margo len podotýka, že aj napriek rozsiahlej argumentácii žalobcu o tom, že v úverovej zmluve nie je potrebné uvádzať termíny splatnosti jednotlivých splátok úveru, tieto žalobca v úverovej zmluve v jej čl. X označenom ako „Splátkový kalendár“ však napokon uviedol, avšak podľa okresného súdu tak učinil správne a v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Okresný súd však ako nedôvodnú vzhliadol aj námietku žalovanej o tom, že v úverovej zmluve zo 16.03.2016 uvedená RPMN úveru presahuje 2x odplaty podľa osobitných predpisov, ako aj námietku o nesprávnej

priemernej RPMN. V tomto smere okresný súd dáva do pozornosti, že pri zisťovaní či v úverovej zmluve bola alebo nebola správne uvedená priemerná RPMN je nevyhnutným mať na zreteli status veriteľa, t.j. či tento je alebo nie je bankou alebo či je nebankovým subjektom tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade, pretože NBS pre obidva tieto skupiny veriteľov zverejňuje ich rozdielne štatistické hodnoty. V danom prípade pôvodný veriteľ bol nebankovým subjektom a nie bankou, takže pre neho v rozhodnom čase platila priemerná RPMN vo výške 17,18 % tak, ako to je napokon uvedené aj v dotknutej úverovej zmluve (žalovaná v tomto smere chybne argumentovala štatistickým údajom 12,79 %, čo bol údaj pre banky v rozhodnom čase). Avšak pri zisťovaní, či v úverovej zmluve určená odplata za úver prevyšuje alebo neprevyšuje 2x jej max. prípustnej hodnoty podľa osobitného predpisu, ktorým je cit. nariadenie vlády, je zasa podľa cit. § 1 ods. 4 tohto nariadenia v znení účinnom v rozhodnom čase podstatný zverejnený štatistický údaj o priemernej RPMN vždy pre banky a pobočky zahraničných bánk, t.j. bez ohľadu na status veriteľa, takže v danom prípade tento údaj pre banky bol $12,79 \% \times 2 = 25,58 \%$, t.j. výška max. prípustnej sumy odplaty je v úverovej zmluve uvedená správne, čo by však nemalo znamenať, že veriteľ si vzhľadom na tento parameter určí úrokovú sadzbu tak, aby sa to tohto parametra „vtesnal“ bez ohľadu na priemernú úrokovú sadzbu v rozhodnom čase poskytovania obdobných úverov tak, ako si to zjednodušene vykladá žalobca.

46. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, boli všetky žalovanou učené platby započítané iba v prospech splatenia istiny jej poskytnutého úveru, pričom žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2 100,- Eur a žalovaná z neho splatila iba sumu 558,43 Eur, teda rozdiel predstavuje suma 1 541,57 Eur (2 100 - 558,43), ktorú sumu okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

47. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

48. Podľa § 517 ods. 2 OZ „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

49. Podľa § 563 OZ „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.“

50. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“), v znení účinnom ku dňu omeškania (30.01.2017) „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

51. Pokiaľ ide o žalobcom požadovaný úrok z omeškania, okresný súd má za to, že žalovaná sa so splatením svojho žalobcom zosplatneného dlhu z úverovej zmluvy zo 16.03.2016 dostala do omeškania, tak ako to uviedol žalobca a to minimálne šiesty deň (26.07.2017) po oznámení jej o zosplatnení dlhu spojeného s výzvou na jeho plnenie (20.07.2017), ktorú skutočnosť napokon žalovaná ani nerozporovala a preto je podľa citovaných zákonných ustanovení žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania, podľa v rozhodnej dobe omeškania platných právnych predpisov vo výške 5% ročne z vymeriavacieho základu, ktorý zodpovedá sume s ktorou bola žalovaná ku dňu zosplatnenia v omeškaní po jej očistení od úrokov a poplatkov (viď vyššie), t.j. zo sumy 1 541,75 Eur, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

52. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

53. Okresný súd v danom prípade vzhľadom na potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nakažlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd vzhľadom na nie malú výšku sumy k úhrade ktorej žalovaná zaviazala, považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú čiastku v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

56. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

57. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 2 139,13 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 1 541,57 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 72,07 % a neúspech v rozsahu 27,93 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje úspech žalovanej a naopak. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,14 % (72,07 % - 27,93 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.